

Odpočiň si, Sáro

Druhá tráva

1. Odpočiň si, Sáro, obrať list a vzdej se mi,
pro všechno na zemi u tvých nohou, Sáro.
2. Pamatuješ, Sáro, tehdy v létě v obilí
jsme spolu kouřili cigaretu, Sáro.
R: V tom pšeničném poli, kde ležet tak bolí,
jsme spolu leželi,
v té pěně všech věcí, v té smyslné kleci,
v tu slavnou neděli,
my smělí nesmělí jsme spolu neměli
nic než retko, Sáro.
3. Je to k smíchu, Sáro, jako tehdy v pšenici,
pohled v levici, mám dvě sparty, Sáro.
R: Ten nebohý kdosi, kdo na křídlech nosí
tvou lásku a tvůj klid,
ten, zocelen z boje, pak příkoří tvoje
snad musí odčinit,
kněžno, ztrácím nit, můj Bože, chtěl bych mít
jeho záda, Sáro.